

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz“
(Zsid 13, 8)

Körlevél

2006 Március/Április

Szívből köszöntöm az összes távoli és közeli testvéreket és testvérnőket a mi URUNK Jézus Krisztusunk nevében a következő Igével (Jelenések 4, 11):

“Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtetett.”

A „Méltó vagy URUNK...” ének kedvenc kórusunká vált, amelyet áhítatos imádsággal énekelünk, mi alatt hódolatunkat hozzuk Istennek a mi URUNKNAK. A hét pecséttel elpecsételt könyv valóban nincs többé lezárva, ennek egész tartalma ki lett nyilatkoztatva egész az utolsó fejezetig. Isten Báránya önmagára vette a világ vétkét és felvitte azt a keresztre, ahol átengedte magát a lemészárlásnak. A Megváltó az Ő vére által vásárolta meg és hívta el az Övéit az összes népből és nemzetből és királyokká és papokká avatta őket (Jelenések 5, 10 t.k.).

A pecsétek felnyitása óta különleges módon léptünk a kinyilatkoztatás területére. Amit Isten Jánosnak a Pátmosz szigetén mutatott és jelentett ki, az hozzáférhetővé vált az Úr valamennyi szolgáinak. A mi időnkben Branham testvér volt a kiválasztott eszköz, akinek kinyilatkoztatott az elpecsételt könyv titkai.

Péter az első órák embere volt a Jézus Krisztus különleges kinyilatkoztatásával, a mennyek országának kulcsaival (Máté 16), aki méltónak találtatott pünkösdi napján az első prédikáció megtartására, az első gyülekezet megalapításának napján (Ap. Csel. 2). Az utolsó prédikáció is, amely Isten kiválasztott szolgájának ajkáról elhangzik, minden esetre olyan kell legyen, mint 2000 évvel ezelőtt a Jeruzsálemben tartott első prédikáció. Éppen úgy az utolsó bemerítkezés is az Úr Jézus Krisztus nevében lesz megtartva és a Szent Szellem ajándék - kiosztása is úgy lesz tanítva és átélve, mint a kezdetben volt (Ap. Csel. 2, 38-41; Ap. Csel. 8, 14-17; Ap. Csel. 10, 34-48; Ap. Csel. 11, 12-18; Ap. Csel. 19, 1-7). Isten ígéretének alapján, Jézus Krisztus eljövetele előtt vissza kell legyen állítva, a teljes visszaszolgáltatás, úgy

a tanítás, mint az átélés, az eredeti állapotba (Malak. 3, 23-24; Máté 17, 11; Márk 9, 12; Ap. Csel. 3, 17-21; Jakab 5, 7-11).

Pál Apostol pedig azon órák első embere volt, akinek Isten egész üdv határozata ki lett nyilatkoztatva. Ami ki lett annak idején az apostoloknak és a prófétáknak nyilatkoztatva, Krisztus összes szolgálaira és az összegyülekezetre is érvényes. Úgy amint Pál, apostol- és tanítóként beállt a szolgálatba (2. Tim. 1, 11), éppen úgy az Úr valamennyi szolgálói ugyanabban az apostoli tanításban maradnak meg (Ap. Csel. 2, 42) és nem fognak más Evangéliumot hirdetni (2. Kor. 11, 1-3; Gal. 1, 1-12), hanem igazolni fogják a tiszta biblikus tanítást és megőrzik azt hamisítatlanul (2. Kor. 4, 1-6). Az apostol összefoglalja az Istentől elrendelt szolgálatot a gyülekezetbe, amikor ezt írja: „*Úgy tekintsen minket minden ember, mint Krisztus szolgálót és Isten titkainak sáfárait. A mi pedig egyébiránt a sáfároknak megkívántatik, az, hogy mindenik hívnek találtsassék.*“ (1. Kor. 4, 1-2). Isten üdv határozatában elrejtett titkok kinyilatkoztatása óta, kötelességünk ezekkel hűségesen sáfárkodni és továbbadni.

Branham testvérnek ki lett-úgy mint senki másnak a mi időnkben-nyilatkoztatva, az ami Péternek, Pál apostolnak és Jánosnak is ki lett jelentve és amit ő bőséggel feltárva tovább adott Isten népének. Isten szolgálója és igazolt prófétájaként feladatában állt, mindenek visszaszolgáltatása és azok eredeti állapotába való visszahelyezése (Máté 17, 11; Márk 9, 12). Úgy a tanításban, mint a mindennapi életben, mindent újra meg kellett alapozni és felépíteni az apostolok és a próféták eredeti fundamentumára (Ef. 2, 20). Úgyszintén ebben az időben is, Krisztusnak minden egyes szolgálója beilleszkedik az isteni üdv határozatba és úgy teljesíti az ő szolgálatát, hogy a gyülekezet felépítését szolgálja, mindaddig amíg Istennek összes gyermekei eljutnak a hit egységére és a Krisztusban való felismerésre (Ef. 4). A menyasszony-gyülekezet össze kell legyen kötve a Vőlegénnyel: Ő a fő és mi az ő testének tagjai. Ő az elhívottak és kiválasztottak között szeretne lakni és járni: Ő a mi Istenünk és mi az Ő népe, a nyáj, amelyet Ő legeltet. Ő a mi Atyánk és mi az Ő fiai és leányai (2. Kor. 6, 14-18).

Másrészt nem titok, hogy az egyházak mind a saját útjaikon járnak, mindegyiknek megvan a saját tanítása és hagyománya. Mégis összegyűltek a 347 egyház háromezer kiküldöttei 2006 februárjában Porto Alegro-ban, Brazíliában, hogy többfélüségükben demonstráljanak és dialógust folytassanak a pünkösdi gyülekezetekkel. Mindazáltal feltevődik a kérdés: Mi köze a vallásos, világpolitikai egyesületnek a Jézus Krisztusban való isteni egységhez? Ő így szól: „*Atyám, Én bennük és Te bennem, hogy a tökéletes egységhez jussanak ...*“ (János 17, 23). A világi egységre vonatkozóan továbbra is érvényes: „*Én az én vallásfelekezetemben, te a te vallásfelekezetedben; én azt hiszem amit én*

akarok, és te azt hiszed amit te akarsz, és így alkotjuk a tökéletes egységet a sokféleségben.”

Az Ige megjövendölése szerint, most megy végbe Krisztus testén, a tagok közötti egység, Isten kegyelmes és természetfölötti működése által, úgy mint az űs gyülekezetben: „*Mert hiszen egy Szellem által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg...*” (1. Kor. 12, 13. verstől). A biblikus Szent Szellemmel való keresztség össze van kapcsolva a hívőké váltak biblikus vízkeresztségével (Ap. Csel. 2, 38-39; Ap. Csel. 8, 15-17; Ap. Csel. 10, 44-48; Ap. Csel. 19, 5-6). Az eredeti, az apostoli időből érvényes alap, mindörökre mintakép kell maradjon az igazi gyülekezetben, úgy a tanítás- mint a mindennapi életében.

Másfelől most látjuk, hogyan válik valósággá szemeink előtt a megjövendölt világi, politikai és vallásos Európa egysége egész a világ uralomig, Róma védnöksége alatt. Az összes egyházak visszatérnek az anya egyház ölébe. Isten Igéje „Nagy-Bablonnak” nevezi ezt a szövetkezést. A béke- és egyesülési folyamat magába foglalja az összes vallásfelekezeteket és kultúrákat. Noha szem előtt tartjuk mindezeket a dolgokat, mégis minket legfőképpen az érdekel, amit Isten erre az időre az Ő Szavából ígért meg az Övéinek és amit közöttük cselekszik, ugyanis, hogy a mi szívünk úgy a tanításban mint a gyakorlatban az Atyák kezdeti hitéhez legyen visszatérítve.

Egy bepillantás a bensőbe

A 2005 decemberi körlevél egy még eddig nem létező visszhangra talált. Testvérek és testvérnők az egész világból értesülhettek afelől, hogy mit jelent: „*Ismerjétek fel, hogy az ÚR csodálatosan vezeti az Ő szentjeit.*” Sokak számára új volt, hogy a mi hűséges URUNK újra és újra közvetlen útmutatásokat adott az Ő veséig elható hangjával. Az tény és valóság, hogy a Branham testvér apostoli, prófétikus szolgálata által lettünk az ezidőre szóló Igékkel megismertetve és őáltala lett részünk az egész üdv történelem legfontosabb csatolásában. Miért ne gondoskodna a Megváltó a megváltottakról? Avagy már nem jár a hét arany gyertyatartók között? Nem léteznek többé kiválasztottak a földön, akik arra hallgatnak, amit a Szellem mond a gyülekezetnek? Avagy mi az, amit magáénak nyilvánít az ÚR ezen a földön az elsőszülöttek gyülekezetén kívül (Zsid. 12, 22-24), akikért az Ő vérét és az Ő életét adta (1. Péter 1, 13-22)? A mennyei Vőlegény most hívja ki és különíti el az Ő menyasszonyát a földön, akit hamarosan haza fog vinni.

Nem halad-e az összes vallás és kultúra ilyen vagy olyan módon a széles úton az elkárhozás felé? Nincs az egész világ az ördög befolyása alatt, úgy mint ahogy ezt János Apostol leírta (1. János 5, 19)? Nem-e rá illő a Jézus Krisztusra vonatkozó Ige még ma is: „*Ő az a kő, melyet ti építők megvetettetek, mely lett a szegletnek fejevéé...*”? Melyik egyházban van még Jézus Krisztusra utalóan így prédikálva: „*És nincsen senkiben másban üdvösség; mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekiünk megtartatnunk.*” (Ap. Csel. 4, 11-12)?

Isten szolgálói minden időben meghallották az Úr hangját, kinyilatkoztatást és útmutatást kaptak és hirdették a hamisítatlan Igét. Ezékielhez kb. 90-szer szólt az Úr. Én is elvihetek mindenkit a pontosan megnevezett helyhez és elmondhatom úgy mint Pál Apostol: „Itt történt ...” (Ap. Csel. 22, 6). És úgy mint ő, én is tanúvallomást tehetek afelől, hogy a Mindenható hangját saját anyanyelvemen hallottam (Ap. Csel. 26, 14). Megjegyzendő az is, hogy az Úr minden alkalommal minden szót feltűnően tisztán és nyomatékosan mondott ki. Mindazonáltal megérték mindenkit, akiknek fáradságába kerül mindezt elhinni, mivel valójában körül vagyunk véve mindenféle saját-költéssel. Például, ha így nyilatkozik egy prédikátor: „Úgy hiszem, az Úr hozzám is szólott...”, akkor már maga a kiejtés formája is elárulja, hogy ez csak egy feltevés, egy óhaj és a valóságban nem is történhetett meg.

Mint minden más területen, itt is léteznek jónak vélt utánzások és ámítások. Egy testvérnő eljött hozzám, miután tudomást vett afelől, hogy az Úr hallható hangon beszélt hozzám, és azt mondta: „Frank testvér, én elhiszem ezt, mivel az Úr hozzám is egész hangos hangon szólt.” Én azt kérdeztem: „Fentről jött a hang? Férfi hang volt?” „Nem“, válaszolt ő, „a hang közvetlenül előlről jött.“ Aztán mégis megkértem, hogy magyarázza el egész pontosan hogyan történt, mire azt felelte: „Én hangosan jövendöltek. De hát ez is az Úr hangja volt! De hiszen ismételtén hallható, hogy ÍGY SZÓL AZ ÚR, amikor valaki jövendöl.“ Azt kellett mondjam a testvérnőnek, hogy egy jövendölés az illető személy hangja által történik – amelynél fogva az ihletés forrását még vizsgálat alá kell vetni – ezt még messziről sem lehet az Úr hallható hangjával összehasonlítani.

Léteznek olyan ámítások a szellemi területen, amelyek következményeit soha nem lehet jóvá tenni. Egy tragikus példa: 2006 januárban jött hozzám egy testvér, miután elolvasta a körlevelet és azt mondta: „Tegnap volt tíz éve annak, hogy 1996 januárjában Isten hangosan és érthetően szólt: „Mivel nem váltál el annak idején tőle, elválasztalak én tőle és élni fogsz.““ Ezekkel a szavakkal szólította fel egy anya a lányát, a férjétől való elválást következetesen véghez vinni, hogy ezáltal meggyógyuljon a rákbetegségből. Hol és mikor állított Isten efféle feltételt a

gyógyuláshoz? De hiszen a Szentírás arra tanít, hogy az Ő sebeiben gyógyultunk meg (Ézsaiás 53 t.k.)!

Aztán a válás el lett az ügyvéd által indítva, de a férj vonakodott 1997 novemberén a válóperen megjelenni, és az asszony meghalt kibékületlenül decemberben. Azóta így hangzik a szemrehányás: A férj miatt kellett meghaljon az asszony, mivel a férj visszautasította a válást, amelyet az úgynevezett „hang“ követelt. Gonoszabbat nem is találhatott volna ki az ördög. A válás az ördög szétromboló műve, amely kimondhatatlan fájdalmat okoz az egész családnak és soha nem járulhat hozzá a gyógyuláshoz! A Malakiás 2, 16 szerint, ez egy erőszakosság – ami méghozzá egy áhítatos köpennyel van betakarva! Még az Ótestamentumban is, csak szükség esetén engedte meg Isten a férfinek, hogy elbocsátó levelet adjon a feleségének, ellenben egy asszonynak soha nem volt megengedve egy elbocsátó levél kézbesítése. Mindazok számára akik tiszteltben tartják Branham testvér szolgálatát, nyomatékosan ajánljuk, hogy olvassák el, amit Isten a „házasság“ témájáról nyilatkoztatott ki neki és alkalmazzák a saját személyükre is az Igével összhangban.

A Sátán elcsavarta csábítóként az első asszony fejét az Éden kertjében és ezáltal megkérdőjelezte Isten Igéjének értelmét. Létezik téves ihletés, amelynél fogva minden hozzá van illesztve az adott helyzethez (Jer. 23; Ezékiel 13 t.k.). Az ilyen fajta emberek halál őszinték is lehetnek és a maguk módján jó indulatún vélik amit tesznek, de mihelyt helyet adnak az „önakaratnak“, nyomban alárendelik magukat annak, aki valamikor a legközelebb állt Istenhez. A felkent kerub, a hajnalpír fia, így szólt önmagában: „Felül akarok emelkedni, Isten csillagai fölé... akarok.... akarok...“ (Ézsaiás 14, 12-14). Az önfelmagasztálás, az uralkodásra való törekvés, egy saját uralmi szék felállítása, ezzel összekötve az Istennel való egyenrangúsági óhaj, a bukást hozta magával. A mennyei bűnesetet követte a földi bűneset. Sátán az egykori felkent Kerub elcsábította Évát attól amit Isten mondott a kecses kígyói alakja és egy kenetteljes társalgás által és argumentációval önakarátának végrehajtóvá tette őt. Az ebből származó engedetlenség mind e mai napig olyan mint a varázslás bűne és az önakaratosság mint a bálványimádás bűne (1. Sámuel 15, 22-23). Nincs annál nagyobb ámtás a hívők között, mint mikor valaki a saját megítélése és belátása szerint magyarázza és oktatja az Igét.

A gyülekezet továbbra is az a csatatér marad, ahol a legnagyobb szellemi viadal folytatódik. A valódi és a hamis egész közel állnak egymáshoz. Ez különös módon vissza emlékeztet az 1979-évre. Hadd említsünk meg még egy jellegzetes esetet: Egy testvérnő felkért jövendölés által a közös ima alatt név szerint egy másik testvérnőt, hogy menjen előre, hogy imádkozzanak érte a felszabadulásért. Ám az említett testvérnő helyett a férje ment előre, hogy megmagyarázza, a felesége

nem jöhet előre, mivel elutazott. Nem-e ez lett volna legalkalmasabb időpont a jövőmondó nőnek, saját magának előre menni, hogy imádkozzanak érte, hogy a félrevezető szellem befolyása alól megszabaduljon?

Olyan embereknek akik saját szellemük befolyása alatt állnak és akiket saját szellemük hatalmába kerít, ami sajnos már mindig is megtörtént, különösen nehéz az igazságot elhinni. Az elbizakodott büszkeség, hogy egyszer átélték és részesültek a valódi felkenetésben, megízlelve így a Szent Szellem ajándékát, semmi teret nem hagy a belátásnak és a bűn vallásának. Bűn vallásra és megtérésre mindig a többiek vannak felszólítva. Egy önvizsgálatra még messziről sem gondolnak az ilyen fajta emberek, mert szellemi területen feddhetetlenséget igényelnek saját személyükre nézve. Ellenben az Ige világosan utal arra, hogy: **„ítéljétek meg mindent!”** Sőt a próféták is alá kell vessék magukat az egész gyülekezet megtételének. (1. Kor. 14, 29). De ilyen emberek nem vetik alá magukat a gyülekezet vizsgálatának — mert hiszen állítólag a gyülekezettel valami nincs rendben —, hanem inkább eltávolodnak a gyülekezettől és lebecsülik azt, miután jóvátehetetlen szerencsétlenséget okoztak. De hiszen egész nyilvánvaló: ami az ellenségtől származik, mindig viszálykodást és ellenségeskedést hoz magával, egy állapot amelyben, ha nem ad Isten kegyelmet, életük végéig megmaradnak. Az igazi megváltottakban nyilvánvaló lesz a valóságban, hogy Jézus Krisztus nemcsak a Golgotán törölte el az ellenségeskedést, hanem őbennük is egyszer s mindenkorra, így átalakítván őket békeszerzőkké (Efézus 2, 11-22).

A legrosszabb az egészben az, hogy az emberek közvetlenül a sátán bűvkörében kerülnek, éspedig mindkét esetben: úgy egy téves prófécia által, mint egy téves tanítás által, mivel mindkettő ihletés alatt jön létre. A hazugság lekötöz, egyedül az igazság szabadít fel. Ilyen emberek csak akkor részesülnek a felszabadulásban, ha tévedésüket belátják és ha felkéri az érintetteket, hogy imádkozzanak érettük a Jézus Krisztus nevében az Ige szerint: „...a mit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lesz.” (Máté 18; 18). A mi URUNK is beszél a hamis Krisztusokról — a hamis felkentekről, akiknek könnyű félrevezetni a többséget, kivéve a választottakat. A mi URUNK nyomatékos figyelmeztetése erre az időre így hangzik: „Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket.” (Máté 24, 4), mivel ez is a mi szemneink előtt történik. A karizmatikus egyéniségek felkenetése és a szellemi ajándékok gyakorlata nagy benyomást tesznek az emberekre és a kenetteljes szavak által tévútra vannak vezetve. Felkenetés nélkül nem lehet elképzelni a vallásos megtévesztést a hívők között. A kinyilatkoztatott kristálytisztá Igehirdetés után jogunk van a Szent Szellem kristálytisztá működésére is.

Az iszlám a látókörben

2001 szeptember 11 óta, mióta 19 fanatikus iszlám részt vett az ismert merényleten, ahol átvágták az Amerikai-piloták gégejét és a repülőket a New York-i World Trade Center tornyaiba irányították, egyáltalán közelebbről foglalkozik a nyugati világ Mohamed „próféta” vallásának bővebb kifejtésével. Kb. háromezer ember életét vesztette és az Amerikai-kormányzat elhatározta a terror elleni harc felvételét. Azóta sajnos még több terrorért felelős az Egyesült Államok és lábbal tapossa az emberi alapjogokat, a népek jogait.

Léteznek különböző iszlám-arab terrorszervezetek és még több nem-arab, mindazonáltal iszlám szervezetek, amelyek számos országban, egész a Fülöp-szigetekig tevékenyek. Mi meg szeretnénk világítani ebben a vallásban a zsidó elleni halálos gyűlölet háttérét és a fanatizmust. 1982-ben, Egyiptomban való tartózkodásom alatt átolvastam az egész Koránt a 114 szúráival. Sehol a világon nem találkoztam olyan szeretetteljes emberekkel mint Kairóban és Alexandriában. Az ott tapasztalt vendégszeretet lenyűgöző volt számomra. A Korán olvasása közben megállapítottam, hogy ez egy pontjában nem egyezik meg sem az Ótestamentummal sem az Újtestamentummal. De nem találtam benne semmilyen utalást sem, hogy mi sértette volna meg Mohamedet és indította volna arra, hogy különösen a zsidókat feneketlenül gyűlölje. A Szúra 5, 19-ben az áll Izráelre, a „Könyv népére”, vonatkozóan: „...Lépjetek be a szent Földre, amelyet Isten rendelt ki nektek.” Hogyan érthető egy iszlám államfő nyilatkozata, hogy Izráelnek nincs létezési joga az Izráel földjén?

Csak miután elolvastam a bevezetőt a Koránhoz és még más könyveket az Iszlám és Mohamed „Próféta” felől, fedeztem fel a gyűlölet gyökereit. Mohamed nem tudott sem írni sem olvasni, következetesen saját magára volt utalva, arra amit saját maga tudott és amit másoktól hallott. Az elvilágiasodott kereszténység eszméjét, ugyanis hogy Istennek egy Fia van a mennyben, istenkáromlásként megvetette. Emiatt minden továbbiak nélkül figyelmen kívül hagyta látóköréből a keresztényeket, akik szétszórtan laktak és semmi veszélyt nem jelentettek számára.

Egész másképp viszonyult a zsidókhoz, akik Yatrib/Medinában laktak közösségben. A nép fővároskozása Illés próféta eljövetelére összpontosult, akinek meg kellene jelenni az ítéletnapja előtt. Ez a gondolat nem hagyta többé Mohamedet nyugodni. Eme gondolat áthatottságától űzve, elindult a Hirá hegyeiben található barlangba, kb. 5 kilométerre északra Mekkától. Ott egy különleges hang felszólítását hallotta: „Olvass!” Ő azt felelte: „Én nem tudok olvasni!” És még egyszer: „Olvass!” „Én nem tudok olvasni.” Akkor felment a hegyre, ahol a

következő szavakat hallotta: „Óh, Mohamed, te vagy Allah küldöttje és én vagyok Gábiel.” Ő felnézett és állítólag egy angyalt látott az égen, akinek szárnyai ki voltak tárva a föld fölött. Mindazonáltal tény és valóság az, hogy az angyaloknak nincs szárnyuk, hanem csak a Keruboknak és Szeráfoknak. Gábiel és Mihály angyaloknak férfiú alakjuk van, így igazolja ezt sok helyen a Szent Írás.

Ettől a naptól kezdve elhivatottnak érezte magát, utolsó prófétának, aki által az emberiség tudomást kell szerezzen a befejező kinyilatkoztatás felől. Innen kifolyólag származik az a gondolat, hogy mindenki, úgy a különböző arab törzsek, mint a keresztények és a zsidók is, meg kell hajoljanak eme mennyei utolsó küldetés előtt. Ez az alapgondolat mindmáig megmaradt az Iszlám-hívőkben. Ők istenkáromlásnak vélik, ha valaki ellenáll ennek az utolsó kinyilatkoztatásnak, amelyet maga Gábiel jelentett ki „Allah küldöttének”.

Hogy a Yatrib/Medinában élő zsidók nem fogadták el Mohamedet mint hozzájuk küldött prófétát, annyira sértette őt, hogy 627-ben K.r.u. összehívta az összes harcosait, akik elfoglalták a zsidó településeket és lemészárolták az összes férfiakat (kb. nyolcszázat) és az asszonyokat és a gyermekeket pedig elhurcolták. Ez a „Dzsihád” folytatódott és még ma is feszültségben tartja a világot. Az Iszlám-vallás egy tökéletes alárendeltséget követel, szellemmel, lélekkel és testtel. A gyűlölet elsősorban még mindig Izrael ellen irányul, amely az iszlám világban „Sátánnak” van megjelölve, és azután mindazok ellen, akik elismerik Izraelt, különösen az Egyesült Államok ellen. A Mohamed-karikatúrák egy szívesen látott ürügy azok között, akik szítani akarják ezt a gyűlöletet.

Az iszlám-vallás célkitűzése továbbra is az marad, hogy a félhold teliholddá kell változzon és az egész világ alá kell vesse magát az iszlámnak. A tizenkét karikatúra publikálása óta felületi tűzvészként terjed ki a Dzsihád. A „szent háború” tovább folytatódik, és ebben az összefüggésben már ki lett Európára is egy új kifejezés találva, ugyanis az «Eurarábia». A nyugati országokat szorongatja a félelem és mindent megtesznek, hogy megnyugtassák a radikális muzulmánokat. Így azt a tilalmat bocsátotta ki az angol repülőtérsaság (BA), hogy aki a BA-val Szaúdi Arábiába repül, nem szabad bibliát hordjon magával.

A mi fő figyelmünk jobban mint valaha Közél- és Közép- Keletre irányul: Izraelre, Szíriára, Irakra és egész aktuálisan Iránra. Amint a híradásokból és a sajtójelentésekből kivehetjük, különösen Oroszország, de Kína is szövetkezik az iszlám világgal, ahhoz hogy ellenőrzés alá vegyék ami ott folyamatban van. Itt nem fogjuk közelebbről megvilágítani az erre vonatkozó bibliai próféciaik beteljesedését, amely az Észak és a Kelet népeiről – Izraeltől tekintve – beszél, de az aktuális folyamatok tökéletesen beilleszkednek a vég idő eseményeibe.

Mahmoud Ahmadinejad, Irán radikális-islám elnöke többször is kinyilvánította Izrael elleni gyűlöletét. Ráadásul olyan messze megy, hogy a Holocaustot a következő megjegyzéssel tagadja: ha el lettek volna gázolva a zsidók, akkor nem lennének itt.

Jeruzsálemben, a Yad Vashem emlékeztető épületében, , fel vannak az összes haláltáborok valamennyi halottakkal név szerint és szám szerint tüntetve, éspedig mindazok akiket ott öltek meg és égettek el. De hiszen maga az SS-fogd meg egység pontos könyvelőséget vezetett minden egyes koncentrációs táborban a rém tettekről. Nem kitalálmány, hanem kifogástalanul kivehető az okmányokból, hogy az európai zsidóság egy harmadát rettenetes módon mészárolták le a harmadik birodalomban. Hogy miért pontosan a Holocaust letagadása szolgál megokolásként Izrael lét jogosultságának megkérdőjelezésénél, nem válik érthetővé egy értelmes ember előtt sem. Ez csak egy további bizonyíték arra, hogy Izrael ellenségeinek minden eszköz arra szolgál, a gyűlöletet tovább szítani.

Ellenben maga Isten adta Izraelnek az Ámos 9, 14-15-ben az ígéretet, amely beteljesedett a mi szemünk előtt: *„És hazahozom a fogságból az én népemet, az Izraelt, és fölépítik az elpusztult városokat, és lakoznak bennük. Szőlőket plántálnak és isszák azok borát, és kerteket csinálnak és eszik azoknak gyümölcsét. Ész elplántálom őket az ő földjökbe; és nem szaggattatnak ki többé az ő földjökből, a melyet adtam nékik, azt mondja az ÚR, a te Istened!“* Azoknak, akik szétszórták az Ő népét és felosztották az Ő földjét, ítéletet jelentett be: *„...és perbe szállok velök, az én népemért és örökségemért, az Izraelért, a melyet szétszórtak a pogányok között, és megosztottak az én földemen;“* (Jóel 3, 2). Hogy milyen lesz ez az ítélet, amikor az összes Izraellel határos országok összegyűlnek Izrael ellen, az Isten Igéjében sok helyen meg van öröklítve (Ezékiel 38; Jóel 4, 9-17; Zakariás 14, 12-21; Jel. 19, 11-21).

A Jelenések 9, 13-19-ben a négy ítélő angyalról olvashatunk, akik meg vannak az Eufrátnál kötve és várnak az órára, napra, hónapra és évre, hogy megöljék az emberiség egy harmad részét. Ez most folyamatosan előkészületben van és minden pánikhangulat előidézése nélkül világosan kimondhatjuk: ...emeljétek fel fejeteiket, mert közeledik a ti megváltásotok.“ Jézus Krisztus visszajövetele tényleg nagyon közel áll. Amit Isten Ábrahámnak mondott örök érvényű marad, és ezt mindenki minden vallásból és kultúrából szívre kell vegye: *„Ész megáldom azokat, a kik téged áldanak, és a ki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak te benned a földnek minden nemzetségei.“* (1. Mózes 12, 3), és éppen úgy az is, amit az Ő népére vonatkozóan mondott: *„Mert így szól a SEREGEKNEK URA:...mert a ki titeket bánt, az ő szem fényét bántja.“* (Zakariás 2, 8).

Összefoglalás

Halljátok meg ti népek mind: az egyetlen igaz élő Isten egy vallásban sem jelentette ki magát, csak egyes egyedül mennyei Atyaként az Ő megszülött Fiában Jézus Krisztusban, a mi URUNKBAN, és így lett a mi Megváltónkká. Isten a Krisztusban volt és megbékítette a világot önmagával. A megbékéltetés maga Jézus Krisztus, csak egyedül Őbenne nyertük el bűneink bocsánatát. Ő az, aki legyőzte a halált és a poklot és örök életet adott számunkra. Ezért így hangzik a Szentírás igazolása: „*A ki hisz a Fiúban örök élete van; a ki pedig nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.*“ (János 3, 36).

Ere vonatkozólag is ki kell a tiszta igazságot az emberiségnek mondani és ezért kell bizonytságot tenni az összes népeknek Isten országának örökévényű Evangéliumáról (Máté 24, 14).

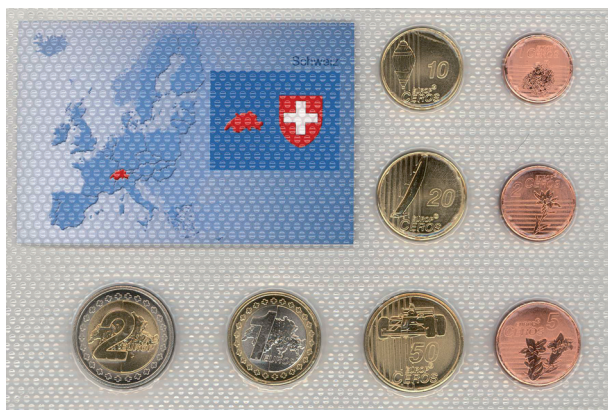
Boldogok azok, akik hallják Isten hívását, elfordulnak az összes vallásos cselekményektől, elkülönülnek minden formaságoktól és hagyománytól és visszatérnek a valódi, élő hithez és engedelmességhez, úgy ahogy ezt az Írás is tanítja. Mivel ÍGY SZÓL AZ ÚR: „*Térjetez én hozzám, hogy megtartassatok földnek minden határai, mert én vagyok az Isten, és nincsen több!*“ (Ézsaiás 45, 22). ÍGY SZÓL AZ ÚR még egyszer: „...*Ma ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a ti szívetekeket...*“ (Zsidók 3, 7-8).

Útmutatás

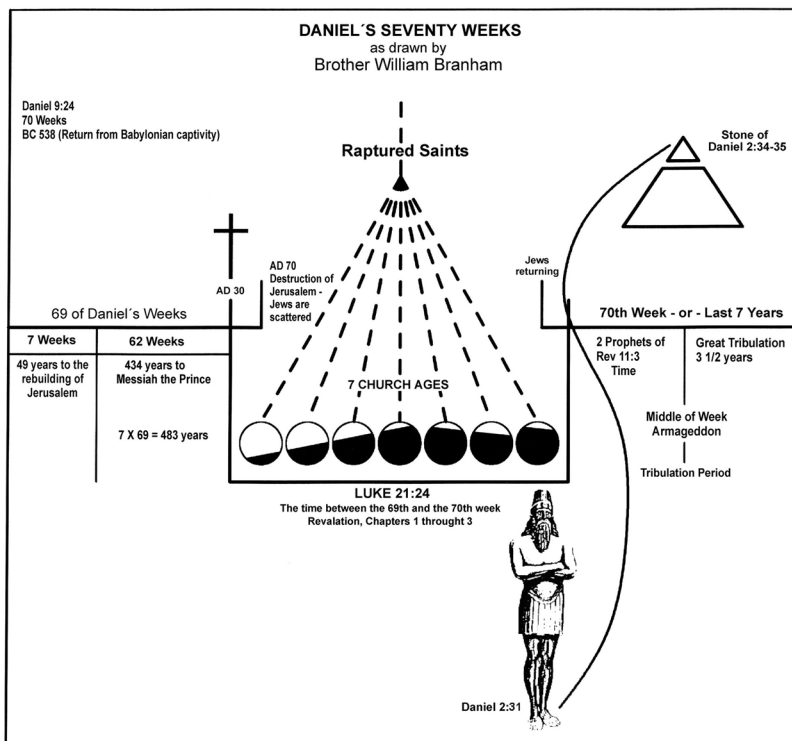
A szolgáló testvérek az egész világból bizalmukat nyilvánították ki és kérdéseket tettek fel a Branham testvér különböző kijelentéseiről. Ha Isten is úgy akarja, mihelyt lehetőségem nyílik rá, nyilvánosságra fogom a kérdéseket és a válaszokat egy külön brosrúban hozni.

A leggyakrabban feltett kérdés az, ha az elragadtatás és az ezeréves béke birodalom felállítása között három és fél vagy hét év telik el. Hadd legyen megengedve, Branham testvér szabadkézi rajzát már itt nyilvánosságra hozni, amelyet saját magam hoztam Jeffersonville-ből el. Bővebben -ha Isten is úgy akarja- akkor fogok ezekről írni, miután a többi témákat is kezeltem.

Olyan értelmetlen kérdésekre, ha elhithető-e, hogy Jeffersonville-ban egy galamb repült ki a sír piramisból, vagy ha szivárvány színek egy férfi profillal sugározták be természetfelettin a hegyet, nem fogok vonatkozást tenni.

Nyitott kérdés, hogy meddig marad még a Svájc Európán belül egy valuta-óázis a „Frank“-al? A nyolc Svájci Euró-érme már ki van mintaként nyomtatva. Minden további egész biztosan terv szerint fog bekövetkezni

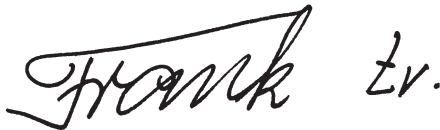

Misszió utazás

Isten kegyelméből még mindig képes vagyok - úgy mint az elmúlt negyven évben- folytatni missziós utazásaimat az egész világba. Így egész biztosan gyümölcsöt hozott az örökkévalóságra a Pakisztánban tartott nyolc összejövetel, amit kilenc év után tarthattam meg. Lahorban, Március 10-én Pénteken, háromezer ember gyűlt össze a szabad ég alatt – rendőrségi védelem alatt a vallásos zavargások miatt. Hirdetve van a hamisítatlan Ige és az utolsók is ki lesznek ragadva az egész föld kerekességéről.

Nektek, drága testvérek és testvérnők, köszönöm e világ mű hűséges támogatását és a mindennapi imákat, amelyek elkísérnek.

Isten megbízásából munkálkodva
Frank TV.

A handwritten signature in black ink, reading "Frank TV." The word "Frank" is written in a stylized, cursive script, and "TV." is written in a simpler, more upright font to its right.

Tilos az engedély nélküli sokszorosítás és fénymásolás.

Kiadó: Ewald Frank, Misszionárius, Postafiók 100707, D-47707 Krefeld.

Homepage: www.freie-volksmission.de

E-Mail: volksmission@gmx.de vagy e.frank@freie-volksmission.de

Az iratok kiküldetése önkéntes adományokon alapszik.